
PUSZTAI ZOLTÁN

Ujjgyakorlat

Kemsei Istvánnak

gond van a gondolatjelekkel.
némelyik sejtetni enged
többet, mint kívánatos
lenne a téli gumik
diktálta (t)rendről –

sorvégen formabontó
pofont jósol a pont:
csontocskát forró fejű
bolond a hóbagolyköpetből

bányászhat arra, ahol a vessző
jelet a szőrszálhasogatás
közben a vesszőfutásra ont,
s bőrt nyúz a macskaköröm

midőn, mint teknőben tészta,
képem (célt érni képtelen
néha a téma) vérhólyagosra
ökölcsapástól addig dagad,

amíg a szavak közötti űrt
kitölti kalaplengetve
helyettem megannyi ász:
bogarász, lepkevadász,

légtornász, mesterlövész –
kávéskanálnyi köptető,
amit a bevérzett nyelvcső érez,
s a kovászos anyag, ha kész,

kaland lesz beleragadni,
mint vegytiszta esztétikumba,
és nótámat húzza el úgy:
bárki, mint Titanicon

botfülünek részeg zenész,
csörgetni rumbatököt
szép is, ha jég hull a rumba,
na és ha kapaszkodót keresve,
törött mentőövet markol a kéz.